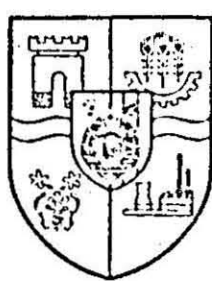

Trăgăria roșie

Anul XLVI
4 pagini 50 bani
Nr. 13 263
Simbătă
28 ianuarie 1989

ORGAN AL COMITETULUI JUDEȚEAN ARAD AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ȘI AL CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

Sărbătorirea tovarășului Nicolae Ceaușescu,

*manifestare a sentimentelor de profundă stimă și prețuire
față de iubitul conducător al partidului și statului*

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

realizările de astăzi nu ar fi putut fi obținute!

Doresc ca, și în aceste împrejurări, să aduc omagiul nostru tuturor aceluia care, în decursul istoriei grele, zbuciumate, de luptă îndelungată, au făcut totul pentru libertatea și progresul patriei noastre. Doresc, în primul rând, să aduc un omagiu poporului nostru — adevăratul făuritor al propriilor sale destine, al istoriei națiunii noastre. Subliniez aceasta pentru că, întotdeauna, nu trebuie să uităm — și subliniez aceasta încă o dată — că datorăm totul poporului, că vom putea asigura dezvoltarea României, independența și suveranitatea sa, numai împreună cu poporul, făcînd totul pentru popor, pentru bunăstarea și fericirea sa! (Aplauze puternice, prelungite).

Pără îndeală, etapele istoriei sînt multe, orînduirile sociale au fost multe. Am vorbit de toate acestea la plenara din luna noiembrie anul trecut — și nu doresc să mă mai refer acum la ele. Menționez numai că, în diferite etape istorice, în formele și orînduirile sociale corespunzătoare, au fost întotdeauna forțe care și-au propus și au acționat pentru unirea poporului în vederea dezvoltării sale, indiferent de greselile pe care le-au făcut într-un moment sau altul, legate, într-un anumit sens, de însăși orînduirea socială, de etapa respectivă de dezvoltare istorică. Trebuie să prețuim pe toți cei care au făcut cît de puțin, dar au făcut ceva, pentru existența națiunii noastre, pentru existența statului național unitar! (Aplauze puternice, îndelungate).

Desigur, criticăm și vom critica întotdeauna vechile orînduiri sociale, pe care, de altfel, însăși istoria le-a considerat că trebuie să părăsească scena și să facă loc unei noi orînduiri, mai drepte, mai bune. Criticînd orînduirile sociale din trecut, nu negăm și nu trebuie să negăm niciodată pe cei care, în acele împrejurări, au avut în vedere dezvoltarea poporului, a națiunii, întărirea independenței țării noastre. (Aplauze puternice, prelungite).

Anul acesta se împlinesc 96 de ani de la făurirea primului partid muncitoresc în România. Tot în acest an se împlinesc 100 de ani de cînd, pentru prima oară, clasa muncitoare și oamenii progresiști din România au sărbătorit 1 Mai, ca zi a solidarității muncitorilor de pretutindeni, de luptă împotriva asuprii, pentru o viață liberă, mai demnă și mai bună. În 1921 a fost creat

Partidul Comunist Român — continuatorul, de fapt, al primului partid muncitoresc din România, care și-a propus să ridice — și a ridicat — lupta revoluționară a clasei muncitoare, a forțelor înaintate, la un nivel superior, pe baza unei concepții noi.

În ce mă privește, în 1930, deci cu 60 de ani în urmă, am făcut prima cunoștință cu mișcările muncitorești, cu sindicatele din România. (Aplauze puternice, prelungite). Era o situație grea pe plan mondial și, deci, și în țara noastră. Avea loc marea criză economică, politică și socială a lumii capitaliste. Mult — mai în vîrstă, deșigur — își amintesc de situația grea, de atunci din România, de somajul, de reducerea salariilor, de condițiile înrobitoare din domeniul financiar-economic impuse României de capitalul străin și care au fost acceptate de guvernele de atunci. Așa se și explică marile greve, mișcările revoluționare din anii 1929, 1930, 1931, 1932, culminînd cu marile mișcări și greve din județul Prahova și din București — de la Grivița și din alte întreprinderi —, practic, din întreaga țară.

S-ar putea spune că, în a cele împrejurări, aceste greve uriașe au demonstrat forța clasei muncitoare, a partidului nostru comunist de a organiza și conduce luptele maselor muncitoare. Merită, totodată, subliniat că luptele din februarie 1933 — din Prahova, de la Grivița și alte întreprinderi din București și din alte centre muncitorești — au fost primele mișcări revoluționare — de mare amploare, după venirea hitlerismului la putere în Germania, și care au avut și un net conținut antifascist, de luptă pentru apărarea libertăților democratice, pentru independența țării. (Aplauze puternice).

În acest an, la 1 Mai, se împlinesc 50 de ani de la marea demonstrație antirăzboinică și antifascistă din Capitală, care, după ocuparea Austriei și Cehoslovaciei de către Germania nazistă, a fost prima mișcare puternică în Europa, care a chemat poporul român, clasa muncitoare, dar a chemat practic, clasa muncitoare de pe întregul continent la luptă împotriva fascismului, pentru apărarea independenței tuturor statelor. (Aplauze puternice, prelungite). Ceea ce spun este o redare a aprecierilor presei străine din acea perioadă — nu o apreciere făcută acum —, reprezintă realitatea și demonstrează justicea politicii partidului nostru, atît pe plan in-

tern, cît și pe plan internațional.

Nu doresc să mă refer la alte momente istorice. Am trecut să construim socialismul. În 1938 am aniversat patru decenii de la naționalizarea industriei, băncilor și a altor sectoare importante de activitate, iar în acest an, la începutul lui martie, se împlinesc 40 de ani de cînd plenara Comitetului Central a hotărît trecerea la organizarea, pe baze noi, a agriculturii — la cooperativizarea agriculturii.

Am lichidat exploatarea omului de către om, am lichidat asuprirea, iar clasa muncitoare a devenit cu adevărat clasa conducătoare a societății și proprietară a mijloacelor de producție.

Nu a fost ușor! Am realizat aceasta prin luptă. Chiar în această perioadă, de după 23 August 1944, au căzut mulți, inclusiv în această piață, azi Piața Republicii, peis de glanțele forțelor reacționare din România. Și atunci cercurile imperialiste străine, care nu se puteau împăca cu gândul că vor pierde pozițiile lor dominante, ce le-au adus profituri de zeci și zeci de miliarde de dolari, numai între cele două războaie, au făcut totul pentru a sprijini reacțiunea, forțele cele mai negre, anti-naționale. În scopul împiedicării procesului revoluționar de trecere la construcția socialistă.

Este un merit al comunistilor, al partidului nostru că au reușit să realizeze unitatea clasei muncitoare, în primul rînd unitatea Partidului Comunist cu Partidul Social-Democrat, unitatea mișcării sindicale, a mișcării de tineret, de femei și a altor organizații, creînd un puternic Front Național de luptă pentru progresul României, pentru lichidarea deplină a dominației străine și trecerea la făurirea socialismului în patria noastră.

Trebuie să subliniem și să dăm o înaltă apreciere politică partidului nostru, tuturor aceluia care, într-o măsură sau alta, au contribuit și au făcut totul pentru realizarea acestor obiective! (Aplauze puternice, prelungite).

Am fost participant la toate aceste acțiuni, în mințile îndreptate de partid, de popor. Din 1965, partidul mi-a încredințat înalta funcție de secretar general, apoi — prin voința întregii națiuni — de președinte al României socialiste.

Puteam, înțeleg, să privesc cu minerie la tot ceea ce

Dragi tovarăși,
Doresc să exprim, în primul rînd, cele mai calde mulțumiri Comitetului Politic Executiv, partidului, Consiliul de Stat, guvernului pentru Scrisoare, pentru aprecierile și urările adresate.

De asemenea, mulțumesc tuturor organizațiilor și tovarășilor care mi-au înmînat, cu acest prilej, în numele organizațiilor respective, mesaje de felicitări.

Folosesc acest prilej pentru a adresa cele mai vii mulțumiri clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, întregului nostru popor, pentru sentimentele de prietenie și căldură cu care sînt înconjurat în aceste zile.

În toate acestea văd expresia încrederii întregii noastre națiuni în justicea politicii revoluționare — bazată pe concepția materialist-dialectică și istorică, pe principiile socialismului științific — a partidului nostru, care, prin întreaga sa activitate, a demonstrat și demonstrează că nu are țel mai înalt decît acela de a înlăptui aspirațiile întregului popor, de libertate, independență, de bunăstare și fericire.

Iată de ce, în aceste împrejurări, primele mele gânduri se îndreaptă către poporul nostru, căruia îi urez o viață tot mai demnă, mai îmbelsugată, liberă și independentă! (Aplauze puternice).

În Scrisoarea care s-a citit aici, s-a făcut — s-ar putea spune — un bilanț larg al realizărilor pe calea înlăptuirii Programului partidului, a dezvoltării socialiste a României. Trebuie să mărturisesc deschis, în aceste împrejurări, că tot ceea ce s-a realizat în România în anii construcției socialiste — și mai cu seamă după Congresul al IX-lea al partidului — reprezintă o contribuție a preocupărilor de dezvoltare independentă a patriei noastre. Toate aceste realizări sînt strîns legate de întreaga istorie, de tot ceea ce a făcut poporul nostru, în diferite etape ale dezvoltării sale, pentru formarea ființei sale naționale, a națiunii, a statului național unitar, pentru scuturarea dominației străine, sînt legate de lupta împotriva asuprii moșierilor și capitaliștilor, pentru a deveni stăpîn deplin pe destinele sale, stăpîn deplin în țara sa. Fără aceste lupte îndelungate, nici

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. 1)

am realizat în decursul anilor de construcție socialistă. În care — fără îndoială — Congresul al IX-lea reprezintă un moment hotărâtor pentru dezvoltarea de astăzi a României. Fără Congresul al IX-lea, fără linia generală stabilită de acest congres și de congresele și conferințele naționale ulterioare, fără măsurile organizatorice, economice, politice adoptate în această perioadă, România nu s-ar putea prezenta astăzi cu realizările pe care le are.

Am înțeles, încă de atunci, că trebuie să rupem cu dogmatismul, cu șabloanele, cu concepțiile perimate. Înainte, să repunem socialismul științific în drepturile sale. Nu socialismul este cel care a dus la unele stări de lucruri negative într-o țară sau alta, ci încălcarea principiilor științifice ale socialismului, nesocotirea cerințelor legilor obiective și, în primul rând, a necesității dezvoltării continue a forțelor de producție — factorul revoluționar hotărâtor pentru construcția socialismului, ca de altfel pentru dezvoltarea oricărei ordini sociale.

Nu se poate vorbi de progresul și dezvoltarea unui popor fără dezvoltarea forțelor de producție, corespunzător etapelor în care se găsește țara sau societatea într-un anumit stadiu, fără a pune la baza acestui proces cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. În toate domeniile întregul progres al omenirii, de la comuna primitivă până astăzi, este procesul dezvoltării revoluționare a forțelor de producție, a științei, a culturii, a cunoașterii umane. Fără o îmbinare dialectică a tuturor acestora nu se poate obține nici un progres, în nici un domeniu și subliniez din nou, o dezvoltare care să aibă permanent în vedere interesele maselor populare, ale oamenilor muncii, ale întregii națiuni. Putem spune că partidul nostru a acționat cu hotărâre și a formulat teza științifică a construirii socialismului cu poporul și pentru popor, pe baza legilor obiective generale, a principiilor revoluționare ale socialismului științific.

Iată de ce pentru noi sînt de neîntors tezele care — și fac loc în unele țări și care deschid calea, din nou, diferitelor forme de proprietate partidar-capitalistă. Oare muncitorii care au devenit proprietari ai mijloacelor de producție trebuie să se întoarcă înapoi, să predea din mîna lor mijloacele de producție unor particulari? Să devină din nou salariați — în număr mai mare sau mai mic — la un capitalist, fie el cetățean al țării respective sau străin? Ce are comun cu socialismul acest lucru?

Vă spun drept că, în ce mă privește, sînt preocupat și îngrijorat de această orientare care are loc în unele țări și, gîndind la începuturile mișcării noastre muncitorești — de la apariția socialismului științific, de la activitatea mea în mișcarea revoluționară — mi-e greu să înțeleg cum se poate justifica o asemenea dăre înapoi. Pentru că, în realitate, cedarea mijloacelor de producție din mîna clasei muncitoare, a poporului, indiferent sub ce formă, înseamnă o activitate care echivalează cu lichidarea bazelor socialismului în dezvoltarea societății.

Am avut de gînd să discutăm aceasta într-o ședință specială, dar, profitînd de faptul că sîntem aici un număr im-

portant de cadre de bază ale partidului și statului nostru, anticipiez, referindu-mă la aceste probleme. Noi ne-am pronunțat întotdeauna și am acționat conform tezei că fiecare popor, fiecare partid trebuie să-și elaboreze de sine stătător linia sa general-politică, să aplice legile generale și principiile socialismului la realitățile și condițiile din fiecare țară. Dar am subliniat întotdeauna — și nu pot să nu subliniez și acum — că toate acestea presupun o poziție clară, consecventă față de principiile revoluționare, față de apărarea intereselor clasei muncitoare, care reprezintă forța și clasa conducătoare în societate.

Este adevărat, în lume sînt multe probleme. Criza economică, politică, socială, financiară este foarte gravă. La aceasta se adaugă, desigur, situația generală — politică, militară —, existența armelor de distrugere în masă, și în primul rând a armelor nucleare. Dar, privind această situație în comparație cu alte perioade și chiar cu situația de astăzi din diferite țări cu ordinii sociale deosebite, putem spune — așa cum am arătat și la plenara comună din noiembrie — că ordindrea capitalistă a demonstrat că este incapabilă și nu poate, istoriceste, să soluționeze problemele fundamentale ale dezvoltării societății. Nu sînt printre cei care afirmă că societatea capitalistă va dispărea mîine. Și, în orice caz, nu va dispărea fără lupta clasei muncitoare, a popoarelor din țările respective. Dar nici nu sînt — și nu vreau să fiu — în rîndul acelor care își pierd încrederea în justetea socialismului, a concepției revoluționare despre lume și care nu văd situația reală, perspectivele luptei revoluționare.

După criza din 1929—1933, capitalismul și-a găsit o ieșire prin fascism și război. Acum, desigur, problema unui război mondial e mai grea, armele existente putînd să distrugă, deopotrivă, și pe unii, și pe alții, însăși viața pe planeta noastră. Deci o recurgere la un război mondial pentru a soluționa problemele este greu de presupus, deși nu se poate exclude cu desăvîrșire această posibilitate atît timp cît nu se vor distruge armele nucleare, chimice și alte arme de distrugere în masă. Omenirea a mai cunoscut oameni care au dat foc însăși propriei capitale — cum a fost cazul Romei — deci, un asemenea pericol există și trebuie să fim conștienți de acesta. De aceea este într-adevăr necesar să facem totul pentru a înlătura cu desăvîrșire pericolul unui război nuclear, al unui război mondial, în general pentru înlăturarea definitivă a armelor nucleare și chimice, a altor arme de distrugere în masă, pentru reducerea radicală a armelor convenționale.

România s-a pronunțat, a acționat și va acționa cu toată hotărîrea, împreună cu alte state, în această direcție. Și facem aceasta pornind de la cerința creării condițiilor pentru dezvoltarea construcției socialiste în țara noastră. Avem deplina încredere că numai socialismul poate să asigure adevărată egalitate între oameni — atît socială, cît și națională —, să creeze condiții pentru afirmarea personalității umane, pentru ca fiecare om să-și poată pune în valoare, în strînsă colaborare și unitate cu semenii săi, aptitudinile creatoare, în orice domeniu de activitate. Mă re-

fer acum la toate acestea avînd în vedere experiența mișcării noastre revoluționare, dar și a mișcării comuniste și muncitorești revoluționare, internaționale, a dezvoltării sociale în general, ținînd seama de faptul că, practic, de la vîrsta de 10 ani a partidului am acționat în rîndurile sale, am crescut o dată cu partidul și consider că numai întîrînd partidul, forța sa, spiritul său revoluționar vom reuși să înlăturăm obiectivele noastre. (Aplauze puternice, prelungite).

Mi-am început activitatea ca muncitor în rîndurile clasei muncitoare, de care sînt, în continuare, strîns legat. Sînt muncitor din rîndul milioaneilor de muncitori români. De altfel, minerii m-au și proclamat „minerul lor de onoare”. Sînt strîns legat de clasa noastră muncitoare și sînt ferm convins că numai în măsura în care clasa muncitoare își va îndeplini misiunea sa istorică — de a realiza o nouă ordine, mai dreaptă și mai bună, fără exploatare, o ordine în care muncitorimea și toți ceilalți oameni ai muncii vor rămîne stăpîni pe mijloacele de producție — numai așa clasa muncitoare va avea un viitor demn, liber, un viitor de bunăstare și fericire, împreună cu întreaga națiune! (Aplauze puternice).

Este deci necesar să facem totul pentru a asigura dezvoltarea forțelor de producție, înlăturarea clasei muncitoare, ridicarea nivelului său de cunoștințe — profesionale, tehnico-științifice, culturale, ideologice —, pentru a făuri o clasă muncitoare înaintată din toate punctele de vedere — clasa muncitoare constructoare a socialismului și comunismului! (Aplauze puternice, prelungite).

În nici un fel nu ne putem gîndi să lăsăm posibilitatea ca proprietarii noștri asupra mijloacelor de producție — muncitorii — să devină din nou proletari, lipsiți de mijloacele de producție, să devină din nou robi la un capitalist, mai mare sau mai mic! Nu aceasta este calea socialismului — și trebuie să facem totul pentru a întări proprietatea socialistă, pentru a întări rolul muncitorilor ca proprietari colectivi, care să asigure dezvoltarea puternică a industriei noastre pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii! (Aplauze puternice).

Țărînimea noastră a parcurs un drum lung, aproape 11 ani, pentru a intra în cooperativile agricole de producție. Practic — și sînt aici tovarăși care știu — nu a fost județ unde eu să nu fi participat activ la realizarea cooperativizării agriculturii.

Avem rezultate minunate în dezvoltarea agriculturii. S-a schimbat radical înălțimea satelor noastre. Mai avem lipsuri, dar viața însăși demonstrează că numai marea proprietate cooperatistă a descătușat energiile creatoare ale țărînii, ale progresului agriculturii. Cine nu cunoaște producțiile dinainte — de 700, de 800 kilograme la hectar — și asta pe țară — la porumb, la grâu și așa mai departe! Eu nu sînt mulțumit nici astăzi cu ce realizăm. Vrem să realizăm mai mult și avem deja asemenea rezultate care demonstrează de ce uriasă posibilități dispunem în agricultură. Producțiile de astăzi — de 10 000 kg la hectar la grâu și orz, de 20 000 și, deja, de 30 000 kg la porumb — sînt o realitate, nu visuri! Ele sînt obținute în multe, în multe unități din țara noastră!

Este oare posibil să ne gîn-

dăm să renunțăm la tot ceea ce am făcut în această perioadă de 40 de ani, la ceea ce am realizat în organizarea pe baze științifice a agriculturii? Ar fi un nonsens! Pentru noi, proprietatea cooperatistă, a întregii țărîni, asupra pămîntului și mijloacelor de muncă reprezintă singura cale pentru a asigura atît progresul agriculturii, cît și dezvoltarea, în mod armonios, a industriei și agriculturii — ca două ramuri economice fundamentale, care se condiționează obligatoriu în procesul general de făurire a socialismului și comunismului în România. (Aplauze puternice).

Am vorbit, nu o dată, și doresc să mă refer numai pe scurt la marile realizări din domeniul științei, învățămîntului și culturii. În decursul anilor am avut mulți oameni de știință, multe personalități care au realizat lucruri minunate în diferite domenii de activitate, dar niciodată, ca în anii socialismului, știința, învățămîntul, cultura nu au cunoscut o asemenea dezvoltare generală. Niciodată intelectualitatea nu a avut un asemenea rol hotărîtor în întreaga dezvoltare a societății noastre, desigur în strînsă unitate cu clasa muncitoare și cu țărînimea, cu întregul popor. De altfel, astăzi intelectualitatea este — aproape în totalitate — ieșită din rîndurile muncitorilor și țărînilor. Ea este strîns legată de popor, servește poporul și va merge întotdeauna cu poporul, pentru că numai așa vom asigura progresul societății, vom face să crească rolul științei, culturii, învățămîntului, vom asigura ridicarea generală a nivelului de cunoaștere științifică, culturală al întregii noastre națiuni. Să facem astfel încît clasa noastră muncitoare, țărînimea, intelectualitatea, întreaga națiune să devină o națiune a unei înalte științe și a unei culturi înaintate, care să asigure progresul continuu al societății noastre, bunăstarea întregului nostru popor! (Aplauze puternice).

Avem multe lucruri bune; sîntem mîndri de ce am realizat. Dar trebuie să spun, și acum, că dacă lucrăm puțin mai bine am fi avut rezultate și mai bune. Puteam să fim cu cel puțin 2—3 ani mai înainte dacă lucrăm mai bine. Desigur, programe am avut și avem. Nu ne-am ținut însă așa cum trebuie de realizarea lor. Am discutat foarte mult în ultimele luni, inclusiv în prima parte a lunii ianuarie, despre aceste probleme, pe care le ridic pentru a trage lecții care conclud privind necesitatea perfecționării întregii noastre activități.

Să facem totul pentru înlăturarea programelor de modernizare și organizare mai bună a întregii activități! Există, realtînd, posibilitatea ca — realizînd programele de modernizare și de mai bună organizare a muncii — să obținem în următorii 4—5 ani, cu actualele mijloace, o creștere de cel puțin 50 la sută a producției industriale, fără nici o altă investiție, inclusiv fără materii prime și combustibili în plus, printr-o mai bună organizare și folosire a lor. Referindu-mă la combustibili și materii prime, este posibil să obținem o reducere a consumului la energie în unele domenii de 3—4 ori, și aceasta nu prin lucrări prea deosebite, ci prin aplicarea unor tehnologii care sînt cunoscute, pentru unele existînd chiar soluții concrete. De ce mă refer la toate acestea? Avem mari posibilități, avem și o bază materială

bună, avem și muncitori și tehnicieni, și ingineri, și oameni de știință care au capacitatea să soluționeze — în general — orice problemă. Trebuie însă să lucrăm mai bine, cu mai multă răspundere. De fapt, acestea sînt, astăzi, problemele fundamentale ale perfecționării activității în țara noastră!

Aceleași probleme se pun și în agricultură și în celelalte sectoare.

Avem forțe organizatorice democratice bune. M-am gîndit: poate avem noi, undeva greșeli? Am luat și m-am așezat în Constituție. Să spun drept, n-am găsit nimic ceea ce am putea să introducăm nou în Constituția noastră. Am luat Statutul partidului — m-am uitat la formele de activitate democratice, de sus până jos, la sistemul de organizare a consiliilor oamenilor muncii la funcționarea organismelor democratice. Avem, tovarăși, un cadru minunat! Nu există năzdi în lume un asemenea cadru democratic, în care toate categoriile sociale să participe în mod organizat, într-o formă sau alta, la întreaga activitate a societății! Frontul Democratiei și Unității Socialiste cuprinde practic întreaga națiune. În sindicate, în organizațiile de tineret, în celelalte organizații — științifice ale oamenilor de creație și de știință — sînt cuprinși, de asemenea, mulți cetățeni. Avem și organizație democratică largă, a celor care nu sînt membri ai partidului, care numără deja peste 4 milioane de membri și care oferă un cadru larg de participare la întreaga viață politico-organizatorică. În toate acestea putem și trebuie să dezbaterem și mai larg toate problemele politicii noastre interne și externe, să stabilim cum să acționăm pentru înlăturarea programelor de dezvoltare.

Ceea ce ne preocupă este să fie mai multă inițiativă, să se acționeze mai intens pentru realizarea acestor programe, să se dezbate și să se discute cum să perfecționăm activitatea dintr-un sector sau altul, pornind însă, desigur, de la principiile socialismului științific, de la asigurarea dezvoltării socialiste a patriei noastre. Nu este posibil și nu vom accepta nimic care să vină în contradicție cu interesele socialismului — care reprezintă interesele întregii națiuni, garanția bunăstării poporului, a independenței și suveranității sale! (Aplauze puternice, îndelungate).

M-am referit la una din problemele importante ale vieții internaționale, la necesitatea de a face totul pentru eliminarea armelor nucleare, chimice și altor arme de distrugere în masă. De ce considerăm că trebuie să privim în mod unitar această problemă? Pentru că nu este posibil să se asigure pacea, independența popoarelor acționînd în mod izolat pentru eliminarea doar a unora sau altora din aceste arme. A proceda așa înseamnă a deschide calea pentru a se crea centre de putere care să-și impună dominația asupra lumii. Numai eliminarea completă a armelor chimice, nucleare și a altor arme de distrugere în masă reprezintă garanția că asemenea posibilități nu vor apărea — și trebuie să acționăm cu toată hotărîrea în direcția aceasta. Este, de asemenea, necesar să acționăm pentru reducerea radicală a armelor convenționale. România a luat o asemenea măsură încă de acum doi ani

(Cont. în pag. 4 III-8)

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. a II-a)

— prin consultarea întregului popor — și a redus aceste armamente. Unele din tancurile pe care le-am redus lucrează astăzi pentru realizarea programelor de îmbunătățiri funciare și irigații. Putem împărtași din experiența noastră și altora.

Reducerea cheltuielilor militare este o necesitate obiectivă, vitală pentru depășirea problemelor economice grave din întreaga lume. Este necesar să acționăm în continuare, să facem totul pentru ca problemele litigioase să se soluționeze numai prin tratative, să se pornească însă ferm de la renunțarea la forță și la amenințarea cu forța. La politica de dictat și la amestecul în treburile altor state. Să se respecte neabătut independența și suveranitatea fiecărui popor, dreptul fiecărei națiuni de a-și alege calea dezvoltării pe care o dorește, fără nici un amestec din afară!

Sînt însă probleme economice foarte grele. Situația țărilor în curs de dezvoltare în acest deceniu s-a înrăutățit an de an. În 1988 — așa cum reiese din datele unor organisme internaționale — din țările în curs de dezvoltare au mers spre țările dezvoltate cîteva zeci de miliarde de dolari în plus. Făcînd soldul — cum se spune — între ceea ce au dat țările dezvoltate și ceea ce a mers din țările în curs de dezvoltare spre aceste țări, soldul este în favoarea țărilor dezvoltate cu cîteva zeci de miliarde.

Datoria țărilor în curs de dezvoltare a depășit 1.200 de miliarde dolari. Cunoaștem ce înseamnă această povară grea a datoriilor. Practic, cel puțin din evul mediu, Principatele române, apoi România, sub o formă sau alta, a fost datoare, a plătit tribut și unora, și altora. Între cele două războaie mondiale, mai mult de jumătate din economia noastră era în mâinile monopolurilor străine. Datoria țării noastre către cercurile imperialiste a fost de asemenea natură înclt a constituit o piedică foarte puternică în dezvoltarea generală a țării noastre, chiar în condiții capitaliste.

Și după 23 August am avut datorii. La un moment dat, în 1930, aceste datorii au ajuns chiar la un nivel destul de

mare. Va trebui, probabil, să facem bilanțul a cît a trebuit să plătim, față de ceea ce am împrumutat — și vom face acest lucru — pentru a demonstra cît de nedrept și de inechitabil este actualul sistem financiar internațional. Însăși în țările dezvoltate — fără a vorbi de somași, de lipsa de locuințe care există și de toate celelalte — menținerea unei așa-zise situații de dezvoltare este rezultatul fetejirii de către capitalul financiar, de monopoluri, a țărilor în curs de dezvoltare. Și noi am dat, și în această perioadă, o contribuție destul de însemnată la menținerea acestei situații. Este necesar, într-adevăr, să lichidăm această stare de lucruri. De aceea noi slătem ferm alături de țările în curs de dezvoltare. Chiar dacă, realizînd programul nostru, ne vom ridica la un nivel mai înalt de dezvoltare economică-socială, vom rămîne împreună și vom acționa întotdeauna împreună cu țările în curs de dezvoltare! Aceasta constituie obligația noastră, și de țară socialistă, și de comunisti, de revoluționari — de a fi întotdeauna împreună cu cei care luptă pentru independență, pentru bunăstarea lor economică și socială. (Aplauze puternice, prelungite).

Vom lichida datoria externă pe care am avut-o, sîntem hotărîți să acționăm cu toată hotărîrea în direcția aceasta. Dar considerăm că în nici un fel nu mai trebuie să acceptăm ca țara noastră să depindă în vreă măsură de aceasta sau, pe asemenea cale, să exportăm o parte a venitului național.

Sîntem pentru o largă colaborare și cooperare internațională, nu pentru izolare. Dar sîntem împotriva politicii de jaf și asuprire din partea monopolurilor și capitalului financiar. Vrem relații economice de egalitate, de cooperare reciproc avantajoasă — și vom acționa cu toată hotărîrea în direcția aceasta. Sîntem hotărîți să extindem această colaborare cu toate statele. Desigur, ne gîndim să acordăm o atenție mai mare colaborării cu vecinii noștri, cu țările socialiste. Ținînd seama de dezvoltarea generală a României, considerăm că ne putem angaja să realizăm o colaborare mai largă cu țările socialiste vecine, cu alți vecini ai noștri și cu alte țări din Europa și, de-

sigur, să ne angajăm într-o largă cooperare cu țările în curs de dezvoltare.

Colaborarea și cooperarea în producție pe principii de egalitate, de avantaj reciproc constituie un factor obiectiv, o necesitate, și noi vom acționa și vom dezvolta această colaborare. Ceea ce criticăm și ceea ce nu vom admite este realizarea unei cooperări inechitabile, care să ducă la subordonarea economiei românești altor state sau diferitelor monopoluri străine. Așa cum și în cooperarea noastră cu alte țări vom merge pe aceleași principii de egalitate, de avantaj reciproc. Trebuie să acționăm pentru realizarea realmente în lume a unor relații noi, de colaborare între state, între popoare, în dezvoltarea lor economică-socială, pentru că fără o colaborare nu este posibil să fie lichidată subdezvoltarea și asigurat progresul. Dar noi concepem această colaborare pe principii noi, de deplină egalitate — și considerăm că va trebui să ne angajăm cu toată hotărîrea în direcția aceasta.

Este necesar să întărim colaborarea cu partidele comuniste și muncitorești, să întărim colaborarea cu partidele socialiste, social-democratice, cu alte partide progresiste, democratice de pretutindeni, pornind, desigur, de la pozițiile comune în diferite probleme și, mai cu seamă, de la necesitatea luptei pentru dezarmare, pentru eliminarea armelor de distrugere în masă, pentru o lume a creștinii, a echității, în care fiecare națiune să se dezvolte independent și liber.

Avem ferma convingere — și doresc să afirm acest lucru și în acest cadru — că, în rîndul tuturor popoarelor, clasa muncitoare continuă să reprezinte forța hotărîtoare. Iar recentele evenimente din cîteva țări au demonstrat ce forță reprezintă clasa muncitoare atunci cînd acționează unită! Greșesc deci cei care privesc cu nelcredere clasa muncitoare! Clasa muncitoare a fost, este și va rămîne factorul hotărîtor al progresului economic-social, al victoriei în lupta pentru dezarmare, pentru o lume mai dreaptă și mai bună! (Aplauze puternice).

Au apărut, desigur, forțe noi. Intelctualitatea a devenit o forță foarte importantă și

conștientă, care-și dă seama că nu mai trebuie să-l slujească pe producătorii de tunuri și de arme nucleare și trebuie să acționeze împreună cu ceilalți oameni ai muncii pentru pace, pentru progresul și independența popoarelor. Unite, clasa muncitoare, intelectualitatea, țărănimia, popoarele reprezintă singura forță care va asigura triumful rațiunii, realizarea păcii, fîurirea unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră! (Aplauze puternice).

Cu aceste gînduri, doresc, încă o dată, să vă exprim mulțumiri pentru aprecierile la adresa activității mele, și pe care le consider o apreciere a activității generale a partidului nostru, a conducerii partidului, a muncii poporului nostru.

Aș dori să asigur conducerea partidului, a statului, întregul activ de partid și de stat, clasa muncitoare, țărănimia, intelectualitatea, pe toți oamenii muncii — fără deosebire de naționalitate —, întregul nostru popor că voi face totul și în viitor, îndeplinind încrederea ce mi s-a acordat, pentru a asigura îndeplinirea programelor de dezvoltare economică-socială, a Programului partidului nostru de fîurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare spre comunism. Voi acționa, întotdeauna, cu toate forțele, în interesul clasei muncitoare, al țărănimii și intelectualității, al întregului nostru popor. Voi porni necontenit — și vă rog pe toți să țineți seama de aceasta — de la faptul că prima obligație a fiecărui comunist, a fiecărui activist de partid și de stat este de a asigura condiții de muncă și de viață cît mai bune pentru clasa muncitoare — și împreună cu ea și pentru țărănimie și intelectualitate, pentru întregul popor. Dar, repet, clasa noastră muncitoare trebuie să aibă condiții dintre cele mai bune de muncă și viață. Nu ne putem gîndi nici un moment la măsuri care să diminueze posibilitatea de muncă, de dezvoltare a clasei muncitoare! Dimpotrivă, trebuie să ne gîndim la dezvoltarea forțelor de producție, la crearea de noi și noi locuri de muncă, care să asigure condițiile necesare pentru ca fiecare cetățean al țării noastre, într-un domeniu sau altul, și în primul rînd întregul tineret, să aibă asi-

gurat locul de muncă și să participe la muncă, să obțină veniturii corespunzătoare prin muncă, pentru o viață demnă și civilizată. (Aplauze puternice).

Sînt conștient că avem multe de făcut, dar am realizat asemenea transformări în patria noastră, am parcurs un asemenea drum înclt putem să privim cu deplină încredere viitorul.

Drumul pe care îl mai avem de urcat, desi mai are multe obstacole, este incomparabil mai ușor decît drumul pe care l-am parcurs pînă acum.

Tot ceea ce am realizat am realizat cu poporul, pentru popor, sub conducerea partidului. Vom străbate deci noile căi spre piscurile înalte ale comunismului — în strînsă unitate, sub conducerea partidului, cu poporul și pentru popor!

Cît timp vom acționa în acest fel vom fi de nelînșat!

Cît timp vom acționa în acest fel vom asigura bunăstarea, dezvoltarea continuă a națiunii noastre!

Să facem totul pentru aceasta! (Aplauze puternice, prelungite).

Doresc, la rîndul meu, să vă adresez vouă, tuturor, o dată cu mulțumirile mele, cele mai bune urări de succes în întreaga voastră activitate. Vă adresez, totodată, chemarea de a face totul — fiecare la locul său de muncă, într-o deplină unitate în cadrul organelor în care fiecare își desfășoară activitatea și, totodată, în cadrul general al țării — pentru a asigura îndeplinirea neabătută a programelor, a năzuințelor poporului nostru.

Să facem totul pentru a întări continuu forța materială și spirituală, independența și suveranitatea României! (Aplauze puternice, prelungite).

Adresez, de asemenea, întregului nostru popor cele mai bune urări, odată cu mulțumirile pentru sentimentele manifestate, în aceste zile, față de mine — și pe care, repet, le consider o apreciere față de partid — împreună cu cele mai bune urări de succes, de realizare a tuturor dorințelor și năzuințelor de mai bine, de bunăstare și fericire! (Aplauze îndelungate).

Vă urez tuturor, întregului nostru popor multă sănătate și fericire! (Aplauze puternice, prelungite).

Un fierbinte omagiu conducătorului iubit, tovarășului Nicolae Ceaușescu

Publicăm în continuare, spicuri din telegramele și mesajele adresate de oamenii muncii arădeni tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, președintele Republicii, cu ocazia aniversării zilei de naștere și a îndelungatei activități revoluționare. Prilej cu care comunistii, toți oamenii muncii își exprimă grațitudinea pentru contribuția esențială, de inestimabilă valoare teoretică și practică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, flu demn și iubit al patriei noastre, la revoluția și construcția socialistă, pentru ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație.

„Noi, tinerii străbunelor meleaguri arădene, alături de întregul tineret al patriei, acum, la ceas de aleasă sărbătoare i-nimilor noastre, ne îndreptăm gîndurile cu profundă stimă și respect, cu recunoștință fierbinte spre dumneavoastră, flu iubit al națiunii noastre socialiste, în semn de adevărată mulțumire pentru tot ceea ce întreprindeți pentru prezentul și viitorul luminos al scumpei noastre patrii.

Împreună cu întreaga generație tînără a patriei, sîntem mîndri că trăim și muncim în această perioadă a fîuririi so-

cietății socialiste multilateral dezvoltate pe pămîntul României și înaintării spre comunism ale căror orizonturi luminoase au dobîndit contururi clare și tot mai puternice după Congresul al IX-lea al partidului, în epoca de aur pe care cu dragoste și respect o numim „Epoca Nicolae Ceaușescu” — se arată în telegrama Comitetului Județean Arad al U.T.C.

„Vă sîntem profund recunoscători, mult stimat tovarășe secretar general, pentru că, în pas cu devenirea socialistă

a patriei și orașul nostru a primit un chip nou, înfloritor, a obținut noi și importante izbînzî în toate sferile de activitate. În industrie, unitățile de pe raza orașului obțin o producție de 10 ori mai mare decît în urmă cu 24 de ani, s-au construit și modernizat noi obiective industriale. În agricultură, în anul 1988 am realizat cele mai mari producții, iar pe baza acestor realizări au avut loc profunde schimbări în însăși calitatea vieții locuitorilor acestor meleaguri” — se spune în telegrama Comitetului orășenesc de partid Lipova.

„Conștienți că tot ce s-a îndeplinit și se îndeplinește în iubita noastră patrie, Republica Socialistă România, se leagă nemijlocit de gîndirea dumneavoastră genială, de munca pe care cu elan comunist și neostenită străduință o depuneți în folosul întregului popor, ne exprimăm adevărată recunoștință și profunda prețui-

re, izvorită din inimile noastre de copii, pentru viața neumbrită de griji și vă aducem, cu ocazia sărbătoririi aniversării zilei dumneavoastră de naștere, mult iubite și stimat tovarășe Nicolae Ceaușescu, un omagiu fierbinte, dorindu-vă cu neîmărmurită dragoste de flu, deplină sănătate și putere de muncă pentru binele tinerei generații și al întregului popor, ani mulți și fericți pentru a ridica România pe cele mai înalte culmi de progres și civilizație socialiste” — se subliniază în telegrama Consiliului Județean Arad al Organizației pionierilor.

„Coplesit de emoție, astern aceste rînduri ce dau glas gîndurilor și simțămîntelor de înaltă prețuire și adevărată recunoștință ale membrilor cooperatori din comuna Sîntana, care se alătură astfel întregului nostru popor în cinstirea conducătorului iubit. Aș vrea să

cuprînd, în cele mai calde cuvinte, ca într-un uriaș buchet, întreaga stimă și dragoste ce vi le nutrim pentru grija ce ne-o purtați, pentru intelctualitatea și devotamentul cu care prefigurați patriei un chip nou, luminos. Avem o dătină, din strămoși lăsată, să le urăm din inimă celor dragi să trăiască ani mulți și fericți, în deplină sănătate și putere de muncă. O astfel de urare vă aducem și dumneavoastră, mult stimat tovarășe Nicolae Ceaușescu, conducătorul nostru iubit, a cărui viață și luptă revoluționară reprezintă pentru fiecare comunist și cetățean al patriei o strălucitoare pildă de dăruire, de angajare plenară pentru împlinirea mărețelor idealuri ale poporului, ale cauzei socialismului și „comunismului” — se subliniază în mesajul trimis de Gheorghe Goina, Erou al Muncii Socialiste, președintele C.A.P. Sîntana.

Sedința de analiză și bilanț a gărzilor patriotice și a celorlalte formațiuni de apărare din județul Arad

În cursul dimineții de ieri, a avut loc ședința de analiză și bilanț a gărzilor patriotice din județul Arad, ședință la lucrările căreia au participat membrii secretariatului Comitetului Județean Arad al P.C.R., al Consiliului Județean al apărării, al Statului major județean al gărzilor patriotice, al Comandamentului Județean de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, al Statului major județean al apărării civile, comandantul și șefii a statelor majore ale gărzilor patriotice și apărării civile din municipiul Arad, din orașele și comunele județului, din unități economice, președinții și organizațiilor de Cruce Roșie, comandantul de grupă sau

Atât rapoartele prezentate cit și luările de cuvânt ale participanților la dezbateri au subliniat, în mod deosebit, faptul că rezultatele obținute de gărzile patriotice și de celelalte formațiuni de apărare pe tot parcursul anului 1988, precum și pe timpul controlului de fond efectuat de comisia de control a Statului Major al gărzilor patriotice de la C.C. al P.C.R. sînt consecința aplicării concrete și consecvente în practică, în procesul instructiv-educativ, a tezelor, sarcinilor, orientărilor și indicațiilor secretarului general al

rare civilă din localitățile: Ineu, Lipova, Sebiș, Nădlac, Chișineu Criș, Dieci, Felnac, Ghioroc, Gurahont, Pecica, Semlac, Șagu, Șiria, Sintana și Vinga, iar pentru rezultatele deosebite obținute în pregătirea și instruirea formațiilor voluntare ale Crucii Roșii s-a acordat Diploma de onoare și însigna de aur organizațiilor de Cruce Roșie din municipiul Arad și din localitățile Chișineu Criș, Ineu, Lipova, Nădlac, Curtici, Pincota, Sebiș, Săvârșin, Pecica, Șiria, Vinga, Tîrnova, Secușigiu, Moneasa și Fintinele.

Asa cum s-a subliniat și în cadrul ședinței de analiză și bilanț, aceste frumoase rezultate sînt efectul împletirii armonioase a muncii de construcție socialistă cu procesul pregătirii militare a gărzilor patriotice, a formațiilor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, cele de apărare civilă și de Cruce Roșie, al creșterii contribuției lor la transformarea tuturor localităților și întreprinderilor din județul nostru în adevărate cetăți de muncă și apărare. În egală măsură, rezultatele anului 1988 se constituie într-o puternică bază pentru întreaga activitate de pregătire din anul 1989 — cel de-al 4-lea an al Directivei Comandamentului suprem, anul în care întregul nostru popor va aniversa împlinirea a 45 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă din August 1944 și vor avea loc lucrările celui de-al XIV-lea Congres al partidului.

Pe baza hotărîrii Consiliului Județean al apărării, pentru rezultatele foarte bune obținute în îndeplinirea obiectivelor și sarcinilor economice, în ridicarea nivelului de pregătire militară, a capacității de luptă și acțiune, asigurarea bazei materiale de instrucție în anul de pregătire 1988, a fost acordată Diploma de onoare gărzilor patriotice din municipiul Arad și localitățile Chișineu Criș, Ineu, Lipova, Pincota, Sebiș, Almaș, Birchiș, Blrșava, Craiva, Grăniceri, Moneasa, Secușigiu, Șimand, Vinga și Vîrfurile, precum și un număr de 20 întreprinderi din municipiul Arad. Pentru rezultatele foarte bune în pregătirea tineretului pentru apărarea patriei s-au acordat diplome centrelor de pregătire din Nădlac, Chișineu Criș, Pecica și Vinga. De asemenea, a fost evidențiată activitatea rodnică a formațiilor de apărare

partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Sub direcția și mijlocita îndrumare și conducere a organelor și organizațiilor de partid, gărzile patriotice din județ și-au îndeplinit cu rezultate foarte bune și bune obiectivele și sarcinile stabilite pentru perioada 1986-1988.

La ordinul Comandamentului suprem — mereu la datorie!

La ordinul Comandamentului suprem — mereu la datorie!

Lucrările ședinței au fost conduse de tovarășa Elena Pușna, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului Județean Arad al P.C.R., comandantul gărzilor patriotice din județul Arad.

Desfășurîndu-și lucrările în climatul de puternică efervescență creatoare generată de ideile, tezele, orientările cuprinse în magistrala Expunere a tovarășului Nicolae Ceaușescu, la ședința comună a Plenarei C.C. al P.C.R. din 28.30 noiembrie 1988, precum și de aniversarea zilei de naștere și a împlinirii activității revoluționare a secretarului general al partidului, bilanțul a prilejuit o cuprinzătoare analiză asupra modului de îndeplinire de către comandantii și statele majore ale gărzilor patriotice și apărării civile, de către comandantii de centru și detașamente de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei și formațiunile de Cruce Roșie, a obiectivelor și sarcinilor rezultate din Directiva Comandamentului suprem al forțelor armate.

Ion Hartulary Dorcele — Virtul cu dor, Eduard Lalo — Simfonia spaniolă: Maurice Ravel — Valsul.

concerte

Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat Arad prezintă în sala Palatului cultural luni, 30 ianuarie, ora 18, un concert simfonic. Dirijor: Florin Totan. Solistă: Cristina Anghelescu. În program:

ANIVERSARI

30 trandafiri roșii, un călduros „La mulți ani!” pentru SANDA RADA, din Gurahont; îi urează soțul, copilul Dorin și Radu. (3)

20 garoale roșii și un călduros „La mulți ani!” pentru BAKO CRISTINA, din Frumusești, îi urează sora Clementina, satele Dionisie, bunica Ana și părinții. (118451)

„La mulți ani!”, vază lungă plină, de bucurii și sănătate îi dorim tăticului nostru drag, BELEAN ALFANDRU, din Boșg. Florica și Dănuț Șerb. (118665)

teatre

Teatrul de stat din Oradea prezintă luni, 30 ianuarie, orele 16,30 și 19, în sala tea-

„La mulți ani!”, multă sănătate, ferice, pentru MARGARETA HARASS, din Sintana, la aniversarea zilei de naștere, din partea copiilor și nepoților din Ineu. (118770)

18 garoale roșii și un călduros „La mulți ani!” pentru Eugen Vălan, din partea fratelui Dorin și cumnatei Veronca. (118414)

18 trandafiri, pentru Eugen Vălan din Arad. Eugen, acum cînd treci pragul maturității, lășînd în urmă copilăria, noi cei dragi, îți urăm „La mulți ani!” și viața ta să fie fericită, să ne bucare și pe noi. Părinții Simion și Mariana. (118414)

4 ghiocci și „La mulți ani!” pentru Emilia Popoviciu, îi urează tăticul Mircea, Claudia, surioara Alexandra și bunicii din Bratislava. (118627)

trului arădean, spectacolul cu comedia „Aventuriera”. Biletele s-au pus în vânzare la agenția teatrală. Sînt valabile și biletele vîndute anterior.

TEATRUL DE MARIONETE prezintă duminică, 29 ianuarie, ora 11, spectacolul „O rază de soare” de Al. T. Popescu.

Pentru Lilliana Marcela Oala, din Șicula, cu ocazia aniversării zilei de naștere, un călduros „La mulți ani”. Cornelia și Traian. (118688)

DECESE

Cu durere anunțăm încetarea din viață a bunului nostru soț, tată și bunici HORJA FLOARE, din comuna Olari. Înmormîntarea — azi ora 12, din comuna Olari. Familiile îndoliate Jorja și Macra, din Arad. (118710)

Cu profundă durere anunțăm încetarea din viață, după o scurtă și grea suferință, a bunului și iubitului nostru soț și tată, PETRU VUCULESCU, în vîrstă de 63 ani. Înmormîntarea are loc azi, ora 15, de la capela cîmîlului Eternitatea. Soția îndoliată ETA și fiul mic Petrică. (118773)

CONVOACARE

În conformitate cu prevederile Legii nr. 57/1968, de organizare și funcționare a consiliilor populare, Comitetul executiv al Consiliului popular al județului Arad convoacă pentru ziua de 30 ianuarie 1989, ora 8,30, adunarea cetățenească pe județ și sesunea Consiliului popular județean la Palatul cultural din Arad, Piața George Enescu nr. 1 cu următoarea

ORDINE DE ZI:

ADUNAREA CETĂȚENEASCĂ PE JUDEȚ

1. — RAPORT cu privire la activitatea desfășurată de Consiliul popular județean și Comitetul său executiv pentru realizarea sarcinilor economico-sociale și edilitar-gospodărești pe anul 1988.

2. — DEZBATEREA ȘI ÎNSUȘIREA proiectelor de hotărîri privind: adoptarea propunerilor referitoare la organizarea și sistematizarea comunelor, a rețelei de localități și a unităților agricole; adoptarea planului de dezvoltare economico-socială în profil teritorial; a planului de dezvoltare a agriculturii și industriei alimentare; a bugetului Consiliului popular județean; a programului de autoconducere și autoaprovizionare a populației pe anul 1989; a planurilor de contractare și livrare a produselor animale și vegetale de către unitățile de stat și cooperatiste, de gospodăriile populației; aprobarea planurilor de cultură și de creștere a animalelor și păsărilor în gospodăriile populației.

SESIUNEA CONSILIULUI POPULAR JUDEȚEAN

1. — PROIECTUL DE HOTĂRÎRE pentru adoptarea propunerilor privind organizarea și sistematizarea comunelor, a rețelei de localități și a unităților agricole.

2. — PROIECTUL DE HOTĂRÎRE pentru adoptarea planului de dezvoltare economico-socială în profil teritorial al județului Arad pe anul 1989.

3. — PROIECTUL DE HOTĂRÎRE pentru adoptarea planului de dezvoltare a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și gospodăririi apelor, pe anul 1989.

4. — PROIECTUL DE HOTĂRÎRE pentru adoptarea bugetului Consiliului popular al județului Arad, pe anul 1989.

5. — PROGRAMUL de autoconducere și autoaprovizionare privind asigurarea bunel aprovizionării a populației cu produse agroalimentare și bunuri industriale de consum pe anul 1989.

6. — PROIECTUL DE HOTĂRÎRE cu privire la adoptarea planurilor de contractare și livrare a produselor animale și vegetale de către unitățile de stat și cooperatiste, de gospodăriile populației; aprobarea planurilor de cultură și de creștere a animalelor și păsărilor în gospodăriile populației.

PREȘEDINTE,
Elena Pușna

SECRETAR,
Vasile Ignat

televiziune

Simbătă, 28 ianuarie

13,00 Telex; 13,05 La sîrșit de săptămîină; 14,45 Săptămîna politică; 15,00 Închiderea programului; 19,00 Teledin; 19,25 Din inimă de copil, fiere, binte omagiu; 19,45 Magistralele metroului bucureștean; 20,10 Dulce Românie — muzică ușoară; 20,35 Film artistic: Din prea multă dragoste; 21,5 Teledin; 21,55 Din toată inima un cântec — romanțe și melodii îndrăgite; 22,30 Închiderea programului.

Cu adîncă durere în suflet, anunțăm încetarea din viață a celui ce a fost cel mai bun soț, tată, socru, bunici și străbunici, TAMAȘ GHEORGHE, pensionar CFR, în vîrstă de 76 ani. Înmormîntarea va avea loc azi, ora 15, din str. Dobrogeanu Ghiera nr. 27. Familia îndoliată. (118776)

CONDOLEANȚE ANUNȚURI DE FAMILIE

Colectivul Fruct-Export Curtici este alături de familia îndoliată în aceste clipe grele pricinuite de decesul celui ce a fost IOAN JULEAN și transmite pe această cale, sincere condoleanțe. (118784)

Un ultim omagiu scumpului nostru soț, tată și bunici, plecat prea timpuriu dintre noi, GOINA IOAN, de 62 ani, din comuna Avram Iancu, județul Bihor. Familiile îndoliate Goina, Burcă și Roșca. (118706)

O clipă de aducere aminte pentru cea care a fost ARMAT FLOARE, soție, mamă și bunică. Bunătatea și chipul ei blînd vor rămîne vesnic în inimile noastre. Soțul Ilie, nepoții Dorin și Ioana. (118684)

Mulțumim tuturor celor care au fost alături de noi, în greua încercare pricinuită de dispariția prematură, a celui care a fost soț, fiu, frate și cumnat, profesor Ioan Motan (Nelut), din Gurahont. Soția îndoliată. (118669)

Mulțumesc din suflet cadrelor didactice din Gurahont, Hălmăgiu, Hălmăgel, Vîrfurile, Avram Iancu, Sebiș, Băteni, precum și celorlalți profesori care l-au cunoscut și stimat pe defunctul meu soț, profesor Ioan Motan (Nelut), Soția îndoliată. (118669)

Soția îndoliată Maria Motan mulțumeste călduros tovarășului Vasile Mirescu, din Gurahont pentru sprijinul acordat. (118669)

Colegii de muncă de la întreprinderea „Arădeanca”, sînt alături de BURCĂ FLOARE, în marea durere pricinuită de moartea tatălui ei, GOINA IOAN. Sincere condoleanțe. (118725)

Flori, lacrimi și adîncă regret, o dureroasă amintire pentru fiul nostru CORNEL HOTĂRAN, plecat prematur dintre noi. Tata și mama. (118707)

Colectivul de oameni al muncii de la CPL Arad, este alături de colegul lor, economist BREBAN IULIU, în marea durere pricinuită de decesul mamei și transmite sincere condoleanțe familiei îndoliate. (118709)